

slaaet. Naar det siges, at man skal regne med 304 Arbejdsdage aarlig, forstaar jeg det saaledes, at Pensionen beregnes efter den efter de gældende Regler pensionsgivende Arbejds løn; der er oppåbaaren i de 5 sidste Aar, hvert Aar regnet til 304 Arbejdsdage. Udvalget paa nær et Mindretal er enigt om at foreslaa, at denne Paragraf vedtages uforandret.

Derimod er der dels af Udvalget og dels af Finansministeren stillet nogle Ændringsforslag til § 2; de af Finansministeren foreslaaede ere tiltraadte af Udvalget. Udvalgets Ændringsforslag gaar ud paa at stille de Underbefalingsmænd, der forfremmes til Officiantstillinger, Stilling, hvor man er pensionsberettiget efter den almindelige Pensionslov, saaledes, at den Ret, de tidligere havde til at faa deres Pension beregnet saaledes, at den ikke blev mindre, end om de vare blevne staaende i den tidligere Stilling, fremdeles forbeholdes. Det kunde nemlig ske, at nogle af disse Mænd, trods Bestemmelsen i § 2, alligevel vilde faa mindre Pension, naar de blive afskedigede, end de vilde have faaet, dersom de fremdeles vare blevne i den underordnede Stilling. Det er dette Forhold, Ændringsforslaget tilsigter at bøde paa.

Ændringsforslag Nr. 3 tilsigter at give de Haandværkere og ligestillede, der falde ind under Pensionsloven af 19. April 1907, den samme Ret ved Forfremmelse til et under den almindelige Pensionslov for Embedsmænd hørende Embede, som tilsigtes i Lovforslagets § 2.

Endelig er der under Nr. 4 stillet et Ændringsforslag af Finansministeren, gaadende ud paa at give Loven tilbagevirkende Kraft, saaledes at den gælder fra 1. April 1907. Med Hensyn til Begrundelsen skal jeg henvise til Finansministeriets Skrivelse til Udvalget, der er aftrykt som Bilag 1 i Betænkningen.

Jeg skal hermed anbefale at vedtage Ændringsforslagene Nr. 2, 3 og 4, idet jeg venter at høre en nærmere Begrundelse af Ændringsforslag Nr. 1, der er stillet af et Mindretal.

Christian Rasmussen: Efter Konference med Folketingsmanden for Københavns 8de Valgkreds (Martin Olsen), der ved Sygdom er forhindret fra at være til Stede i Dag, skal jeg tillade mig at motivere det under Nr. 1 af et Mindretal, hvortil jeg hører, stillede Ændringsforslag, der gaar ud paa at indskyde 2 Ord i § 1, 2det Stykke, 2den Linie.

Det har jo hidtil ved Søværnet været saaledes, at de fast ansatte Arbejderes Pension beregnes efter Gennemsnittet af de sidste 5 Aars Grundløn samt enkelte Tillæg og efter et Antal af 293 Arbejdsdage aarlig. Men foruden denne pensionsgivende Indtægt havde disse Arbejdere ca. en halv Snes forskellige Tillæg, der ikke kom dem til gode ved Beregningen af Pension. Dette har ganske naturligt vakt en Del Misfornøjelse hos disse Folk, der saaledes kun fik Pensionen beregnet efter en forholdsvis ringe Del af deres Løn. Sagen har gentagne Gange været rejst her i Tinget af det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Martin Olsen) med Opfordring til at ændre disse Forhold, saaledes at de paagældende fik Pensionen beregnet efter hele deres Løn. I Fjor lykkedes det da ogsaa ved en Beslutning paa Finansloven at faa Sagen afgjort, saaledes at Tillægene indregnedes i Lønnen som pensionsgivende, hvorved de paagældende altsaa fik Pension af hele deres Løn.

Folkene gik da ud fra, at for dem, der afskedigedes efter 1. April 1907, vilde Pensionen blive regnet efter deres ny pensionsgivende Indtægt, altsaa Grundløn plus alle Tillæg, og ikke som tidligere efter de sidste 5 Aars Gennemsnit, idet de mente sig berettigede til at stilles lige med private Arbejdere, der i Henhold til den i Fjor Foraar vedtagne ny Pensionslov fik Pensionen beregnet ikke efter de sidste 5 Aars Gennemsnit, men efter deres Løn paa den Tid, de bleve afskedigede. Jeg maa tilstaa, at disse Folk kunde have nogen Grund til at vente, at der blev taget Hensyn hertil. De Folk, der omfattes af den her foreliggende Lov, ere de saakaldte faste Arbejdere paa Holmen, altsaa Folk, man skulde tro stode i noget inderligere Forbindelse med selve Værftet og derigenem med Staten end de saakaldte løse Arbejdere, der jo antages og afskediges efter Behovet derude, eftersom man i det hele har Brug for dem eller ej. Det forekommer mig derfor, at de Folk havde haft nogen Grund til at tro, at der skulde være blevet taget noget Hensyn til deres Ønsker, saaledes at de fik deres Pension beregnet efter den ny pensionsgivende Indtægt, hvor Tillægene medregnedes. Dette skete imidlertid ikke, man regnede fremdeles med de 5 sidste Aar af deres Tjenestetid, og derved bleve de ugunstigere stillede end de private Arbejdere, der pensioneres efter den af mig før nævnte Lov.

Jeg skal her, uden i nogen Maade at